

Arrival Cities: Växjö

Av Jörgen Dahlqvist och Kent Olofsson

Del I.

I.

2

Jag vet jag ska dö. Jag vet det. Om jag stannar.

Jag vet jag kommer dö ung, ung som en ung flicka, inte som kvinna, inte som en gammal utan som en ung flicka som en ung. Flicka.

När jag tittar och ser vad som väntar ser jag hela livet sträcka ut sig framför mig så är det vad jag ser. Den där vetskapen. Jag tänder en cigarett.

Jag tänder en cigarett. Jag vet inte vad mer jag ska göra. Eller kan göra. Eller kan göra eller bör göra eller bör göra eller kan göra eller jag vet inte. Det är mig inte likgiltigt, långt ifrån, men jag vet det. Jag vet lågorna allting.

Jag vet eldarna lågorna. Allting. Husen som brinner. Husen ropen. Rösterna. Allting. Jag har sett det framför mig. Jag vet att det kommer att ske att det måste ske. Kanske kan jag inte undkomma döden jag vet inte så jag tänder en cigarett röker en cigarett vad spelar det för roll?

Jag vet min kropp kommer att köpas säljas dödas. Om jag stannar. Brinna. Brinna glöden av cigaretten askan. Om jag stannar här. Jag tänder en cigarett. Jag röker. Vad spelar det för roll?

Jag ska ändå dö vad spelar det för roll? Jag är gammal nog att veta det jag vet, att veta vad som väntar mig. Att jag röker vad spelar det för roll. När jag kommer säljas köpas dödas? Jag vet det. Jag vet det. Jag vet det. Jag. Vet. Det. Jag. Vet. Det. Jag är gammal nog att veta att leva att dö.

Det är samma sak. Så jag blundar. Jag blundar och röker och gömmer mig i mitt eget mörker, blundar blundar mitt eget mörker så jag inte behöver se det där som ändå inte finns, det som väntar och det som inte väntar.

Köpas säljas köpas säljas transaktionen av min kropp handelsvaran. Min kropp. Min kropp. Så jag blundar och ser inte längre framåt utan lever bara här och nu, i det här mörkret och väntar på elden lågorna som ska äta av mig min kropp.

Jag ser inte längre nånstans bara mörkret när jag blundar. Bara jorden vid mina fötter den massiva trygga jorden, fundamentet. Bara mörkret när jag blundar mörkret inte det som finns där framme som väntar mig. Lågorna. Elden. Lågorna.

1

Du kan inte stanna. Gå.

2

Jag måste.

3

Du får inte kan inte. Gå.

1

Du kan inte. Gå.

2

Jag har inga papper.

3

Du har din röst. Gå.

2

Vad ska jag säga?

1

Säg som det är. Gå. Säg som det är. Du har din röst.

3

Du har din röst. Gå.

2

Jag har bara min kropp och den ska köpas säljas transaktioner och sedan brinna lågorna elden och det är allt och ingen kommer lyssna på mig när jag säger det när jag använder min röst. Det finns ingen mänsklighet så länge några måste sälja sina kroppar och några andra kan välja att köpa dem. Det finns bara döden. Jag kan inte åka. Jag röker min cigarett och väntar.

3

Du måste. Gå.

1

Du måste. Gå.

3

Du måste. Gå.

2

Jag vet vad som händer med dom som åker härifrån alla dör båtarna floderna gränserna dom som försöker ta sig härifrån drunknar i vågorna sköljs upp döda på en strand. Jag röker min cigarett och väntar.

1

Du måste. Gå. Det där är bara.

2

Jag vet vad som händer när människans skrivs ut ur det mänskliga, när jag inte längre är människa. Bara statistik. Den döda kroppen på stranden. Kroppen som köps och kroppen som säljs. Jag röker min cigarett och väntar.

3

Du måste. Gå. Det där är bara.

2

Jag röker min cigarett och väntar. Jag ska dö här. Jag vet det.

1

Det där är bara.

2

Jag vet det.

3

Det där är bara.

2

Jag vet det.

1

Det där är bara.

3

Det där är bara.

2

Allt är stängt. Det finns bara det här rummet.

1

Det där är bara. Du har din röst. Gå.

2

Alla vägar är stängda för den som flyr.

3

Du ska inte fly. Du är inte flykting. Du ska resa. Gå.

2

Jag kan inte resa.

3

Du ska resa. Du flyr inte. Du reser. Du har din röst. Tala med din röst.

2

Jag har min familj här alla. Min bror alla. Jag röker min cigarett och väntar.

1

Han kommer förstå. Gå.

2

Jag kan inte lämna honom min familj. Jag kan inte. Jag röker min cigarett och väntar.

1

Tala med honom. Gå.

2

Jag röker min cigarett och väntar.

3

Nej.

2

Nej. Tiden. Tiden glöden. Väntan. Jag röker min cigarett och väntar.

3

Nej.

2

Nej. Jag vet jag ska dö här. Det tjänar inget till att fly. Jag röker min cigarett och väntar.

3

Han är här nu. Din bror. Tala med honom. Tala med honom och säg allt du vet.

II.

4

Du?

1

Tittar bort.

4

Jag kommer inte att, det vet du. Inte mamma och pappa heller.

1

Sluta nu.

4

Det vet du, det vet du det kommer jag inte. Inte nån av oss.

1

Får jag?

Tar cigarett-asken

4

Sluta nu.

1

Vad spelar det för roll? Va?

4

Vad är det du är tvungen göra? Va? Vad är det som är så jävla viktigt.

1

Jag har redan sagt.

4

För du kommer dö. Det kan du inte veta, det kan ingen veta.

1

Jag vet det. Jag vet det. Här kommer jag vet det.

4

Jag kommer skydda dig.

1

Du?

4

Ja.

1

Det kan du inte.

4

Tack.

1

Du är min lillebror. Ingen kan göra nåt.

4

Mamma och pappa kommer att.

1

Vad?

4

Dom är gamla. Dom kommer inte att.

1

Dom överlever.

4

Det är inte säkert.

1

Ni kan komma senare.

4

Men det här är vi jag bor ju här hela vår familj och alla.

1

Jag vet.

4

Du kommer stranden döden och jag kommer inte att och jag vet inte om jag skulle döden stranden i vågorna hur skulle jag kunna om jag inte.

1

Vad ska jag göra då?

4

Stanna.

1

Här kommer jag dö. Om jag åker så har jag i alla fall en chans att.

4

Det kan du inte veta.

1

Jag vet det. Jag vet jag kommer dö.

4

Då gör vi det tillsammans.

3 live från skådespelaren på scenen. 4 förinspelad

3

Sluta nu. Var inte dum. Det skulle du aldrig göra.

4

Det skulle jag.

3

Dö tillsammans med mig?

4

Du kommer inte dö säger jag sluta säga så.

3

Jag vet jag kommer dö jag vet det. Jag vet lågorna elden. Jag vet ropen skriken:

4

Sluta nu. Sluta säga så, du ska inte dö. Jag kommer inte låta dig dö. Jag kommer inte låta dig dö det kommer jag inte sluta säga så.

3

Du kan inte göra nåt.

4

Du får inte åka. Jag kommer inte låta dig åka. Det kommer jag inte tillåta.

3

Låt mig sitta här då. I det här rummet. Låt mig bara klamra mig tätt livet tätt intill jorden livet klamra mig fast vid livet. Jag gömmer mig bara klamra mig tätt intill livet. Om det går stannar jag.

2

Låt mig sitta här då. I det här rummet. Utan att vara rädd för döden. Klamra mig fast tätt intill jorden. Bara sitta här. Bli gammal här utan att tvingas mätas mot allt, mot evigheten mot människor som är större än mig. Som äger döden och som äger mig som äger min kropp. Om det går stannar jag.

3

Låt mig sitta här då. I det här rummet. Låt mig bara klamra mig tätt livet tätt intill jorden livet klamra mig fast vid livet. Jag vill inte gömma mig bara klamra mig tätt intill livet. Bara vara i livet, utanför döden. Om det går stannar jag.

2

Låt mig sitta här då. I det här rummet. Låt mig bara klamra mig tätt intill jorden, sitta här, arkivera mina berättelser ge dom vidare till min brors barn som kommer leva vidare efter mig, Om det går stannar jag.

3

Låt mig sitta här då. I det här rummet. Låt mig bara klamra mig tätt livet tätt intill jorden livet klamra mig fast vid livet. Jag vill inte gömma mig bara klamra mig tätt intill livet. Om det går stannar jag.

1

Låt mig sitta här då. I det här rummet. Och låta döden komma. Om den nu ska komma. Låt den komma nu så dör jag här. Låt mig bara stå här tyst ett tag. Inte säga nåt. Bara vänta. Bara vänta tystnaden väntandet. Här. Nu. Om det går stannar jag om det går stannar jag för då slipper jag tänka på vad som väntar mig. Jag väntar här. I tystnaden.

--- *Lång tystnad.*

III. Kör

Du ska inte dö här, gå
Du ska inte dö här, gå
Du ska inte dö här, gå
Du ska inte dö här, gå
Du är skiljelinjen, gå
Du har dina rättigheter, gå.
Du ska resa härifrån, gå
Du reser härifrån, gå
Du är inte på flykt, gå
Du är inte flykting, gå
Du ska resa härifrån, gå
I din egen rätt, gå.
Du ska tala, gå.
Du har din röst, gå
Du har din egen rätt, gå
Du har dina rättigheter, gå
Gå, gå härifrån, gå.

IV.

2
Kommer du?

1
Jag vet inte.

3
Jag kommer.

1
Jag vet inte.

2

Jag reser nu.

3

Jag vet inte.

1

Jag kommer jag reser nu.

2

Jag vet inte.

1

Jag reser nu, jag kommer.

3

Jag vet inte. Jag vet inte, jag kommer.

2

Jag reser, jag kommer allt är klart här.

1

Jag vet inte, jag kommer nu. Jag reser nu.

3

Utan farväl?

2

Jag vet inte, jag åker nu. Allt är klart nu.

2

Utan farväl?

1

Jag vet inte. Jag vet inte, jag reser nu.

3

Utan farväl.

1

Nej, jag låter allt brinna.

2

Nej, jag låter alla minnen.

1

Utan farväl.

3

Nej, jag låter allt brinna.

2

Nej, jag låter kol sot flagor.

1

Nej, jag låter allt brinna.

3

Utan farväl.

2

Nej, jag känner elden eldarna.

3

Nej, jag låter allt brinna.

1

Nej, jag ska hitta ett liv utanför döden.

3

Nej, jag ska leva bortom döden

1

Nej, jag ska hitta ett nytt liv.

2

Nej, jag ska leva i ljuset.

3

Nej, jag knyter min näve

1

Nej, jag ska trotsa döden.

1-3 + dom manliga sångarna.

Nej, jag.

Nej, jag.

Nej, jag.

(... repeteras)

Jag

Jag

Jag

(... repeteras)

Ja

Ja

Ja

(... repeteras)

V.

5-7

Vem?

Vem pratar du om? Dom som...

Inte jag. Jag bor här, har alltid bott här.

Det är ju skillnad.

Jag vill inte, jag menar att det måste vara ett val som jag också, det kan ju inte vara upp till, jag bor ju här.

Nej.

Jag vill bara inte mina barn ska, man vill inte det ska bli som, jag menar bara, som inte som här menar jag bara.

Jag är inte lika, det är inte jag är inte lika, det är ju skillnad, det är ju skillnad.

Nej, det är ju skillnad det är inte samma sak. Det är inte samma, att säga att det är samma är inte sant och folk

man förstår ju det, även om dom inte säger det, om man säger motsatsen, så förstår man ju det. Allting kommer brinna om vi, jag menar om gränserna...

Del 2.

VI.

3

Allting brinner. Allting brinner, det brinner upp inom mig. Jag minns ingenting längre. Allt har redan brunnit.

Allt sot kol, minnen. Flagor, kol den mörka himlen glödande mamma, pappa och min bror. Allt brunnit. Inne i mig, branden rasar.

Nej, Jag är inte rädd. Jag ska resa. Jag reser redan. Låt allt brinna. Låt allt falla i glömska, jag. Nej. Jag gömmer mig inte. Det är motsatsen. Att lämna livet hemma Jag kommer aldrig gömma mig. Aldrig någonsin. Jag kan inte stanna. Jag vet jag ska dö. Om jag stannar så där jag. Jag vet det. Men jag ska inte dö där. Jag ska inte dö. Jag vill inte dö. Jag vill inte. Jag har också.

VII.

3

Jag har rätt att.

2

Nej, vänta.

3

Jag har rätt att. Det måste jag.

1

Nej. Vänta.

3

Jag har rätt att.

2

Nej. Nej nej nej nej nej.

3

Jag har rätt att. Det måste jag. Det måste jag.

1

Nej vänta

2

Nej, Vänta.

3

Jag har väl, det måste jag. Det har jag.

1

Nej.

2

Rätt att.

3

Nej

1

Rätt att. Rätt att.

2

jag har rätt att. Det måste jag.

1

Det måste jag.

3

Nej

1

Att

2

Vänta.

3

Nej. vänta.

2

Jag har rätt att. Till mitt eget liv nej, vänta. Det måste jag väl ha.

3

Jag har rätt till mitt eget liv vänta. Det måste jag väl.

1

Nej vänta.

2

Det har jag nej. Det måste jag ha.

3

Det har jag också nej vänta.

1

Nej. Vänta. Du har inte nej jag har rätt att nej vänta. Nej vänta. Nej. Jag har rätt att nej vänta. Jag har rätt att till mitt eget liv jag är på resa. Jag flyr inte sot. Jag ska resa. Jag reser redan. Flagor. Kol. Och allt brinner motsatsen, undantaget mitt eget, mitt liv, det som är jag vill inte dö, nej. Bej, vänta, jag vill inte nej vänta. Nej, vänta jag vill inte jag har rätt att. Nej, Nej, vänta. Nej, vänta jag vill inte, jag har rätt att. Nej, Jag kan inte stanna. Jag vet jag ska dö. Om jag stannar så där jag. Jag vet det. Men jag ska inte dö där. Jag ska inte dö. Jag vill inte dö. Jag vill inte. Jag har också. Jag har också rätt. Nej, vänta. Nej, vänta. Nej vänta. Vänta.

3

Det är jag inte. Jag är inte rädd.

2

Det är jag inte. Det behöver jag inte.

1

Det behöver du inte. Det behöver jag inte. Du har rätt att, nej, vänta. Jag har rätt att. Det har jag inte. Är jag inte.

2

Du har din röst. Den har du. Den har du väl?

3

Ja, den har jag. Jag har min röst. Den har jag väl.

1

Nej vänta.

2

Ja, jag har min röst. Den har jag väl? Den har jag. Jag har min röst. Den har jag. Jag har min röst, jag kan tala, utsäga ord. Det kan jag väl? Tala.

3

Den har du. Den har jag. Den har jag. Jag har min egen röst. Jag har min egen röst.

3

Jag har min röst. Jag kan tala.

1

Du har din röst. Jag vet vad du säger. Jag hör dig tala. Jag vet vad jag säger.

Nånstans här borde kören komma in. Och sakta ta över deras röst

2

Jag har min röst. Min egen. Den har jag väl. Ja, den har jag. Jag har min egen. Rösten är min. Min egen röst. Min egen röst. Som jag kan tala med. Uttala ord. Säg hur jag känner. Jag är inte rädd. Jag är inte på flykt. Jag är på resa. Jag kan inte stanna. Det är min röst. Den är min egen. Som är min, min egen. Som ska höras. Som ska höras. Som ska säga det jag känner och menar. Som är min. Min egen röst. Min egen röst.

(Samtidigt)

3

Som ska gälla alla. Som ska höras av alla. Min röst. Som min egen röst. Som jag vill alla ska lyssna till.

1

Som ska gälla alla. Min egen. Som är min. Den här rösten: Jag är inte rädd. Jag är inte rädd. Jag kan inte stanna. Jag är rädd för vad dom ska göra med mig om jag stannar. Jag är på resa. Jag vet att jag ska dö. Om jag stannar. Jag vet det. Jag säger det. Nu har jag sagt det.

2

Det är viktigt att säga det. Jag kommer inte låta mig exkluderas. Jag har också.

1

Jag har också.

3

Jag har också.

2

Jag tror på rättigheter. Jag har också rättigheter. Jag har också rättigheter. Jag vill inte dö.

1

Jag har också. Jag kommer inte låta mig exkluderas. Jag vill inte dö. Jag är inte rädd. Jag kommer dö om jag stannar. Det vill jag inte.

3

Jag tror på rättigheter. Jag vågar det. Tro på det. På rättigheter. Jag kommer inte låta mig.

1

Jag tror på dom. Rättigheterna. Att dom ska gälla alla. Även mig. Jag kommer inte låta mig exkluderas.

2

Jag kommer inte låta mig exkluderas. Jag är inte ett undantag. Jag kommer att dö. Om jag stannar. Jag måste resa. Jag måste.

3

Det är min röst. Jag vet det. Att jag är rädd. Att jag måste lämna mitt hem.

2

Jag är rädd. Jag försöker tala och säga det. Att jag är rädd. Jag är rädd och jag talar.

1

Jag vet att jag ska dö.

3

Jag är rädd.

1

Jag ska tala om dig, jag ska tala i din sak. Jag ska föra din talan.

3

Men jag har min röst.

2

Den behöver du inte.

1

Men jag är rädd.

3

Det behöver du inte. Jag ska föra din talan.

2

Jag ska säga dina ord: Jag är rädd.

2

Du ska inte ha en röst du ska bli till en röst i andras munnar. Det räcker.

1

Det räcker. Det räcker. Det räcker. En röst i andras munnar.

3

Det räcker.

2

Det räcker.

1

Du har dina rättigheter.

3

Dom har du.

2

Dom har du.

1

Dom ska du berövas.

2

Du ska berövas rätten till rättigheter.

3

Du ska nedbringas det nakna livet.

1

Du ska nedbringas.

2

Du ska inte vara rädd.

3

Du ska inte vara rädd.

2

Du är på resa.

1

Du ska bli det nakna livet.

3

Jag ska tala i ditt ställe. Din röst ska höras. I ditt ställe.

2

I ditt ställe. Jag ska tala i ditt ställe. Min röst ska höras i ditt ställe.

1

Du är rummet där undantagstillståndet normaliseras.

2

Jag ska tala i ditt ställe.

3

Du är rummet undantagstillståndet.

1

Jag inte rummet, jag är inte rädd.

2

Jag är inte rädd.

3

Det ska du inte vara.

2

Jag är inte rädd.

1

Det ska du inte vara.

2

Jag är rädd.

1

Det ska du vara.

3

Det ska du vara.

2

Du är bestämmelsen vad som är tillåtet och vad som inte är det.

3

Jag är det.

1

Jag är det. Jag är rummet. Undantagstillståndet.

2

Jag är rummet. Jag är vad som är tillåtet.

3

Jag är vad som inte är tillåtet. Skiljelinjen går rakt genom mig. Jag är det som är tillåtet. Livet.

2

Du inte exkluderad. Du har din röst.

1

Jag talar för dig. Med din röst.

3

Du är det nakna livet. Du är skiljelinjen. Den går genom dig. Du har din röst.

1

Du är exkludera det nakna livet från det mänskliga. Livet.

3

Du är exkluderad det sociala och politiska. Livet.

2

Du är utanför lagarna. Livet. du är ställas utanför lagarna, du är undantaget. Livet. Du är rädd. Du är ställas utanför lagarna. Livet. Skiljelinjen. Livet. Den går genom dig, den går genom dig, skiljelinjen, den går genom dig. Livet. Den går genom dig, det som är tillåtet och inte tillåtet. Det som är rättigheter och det som inte är rättigheter. Livet.

1

Du har dina rättigheter. Du har din röst. Du måste själv bestämma.

2

Jag har mina rättigheter. Livet. Har jag inte det? Det måste jag ha. Kan jag själv bestämma vad som är rätt och inte? Har jag inte mina rättigheter?

3

Rätten att ha rättigheter är ingen rättighet

2

Jag är mina rättigheter. Det måste jag ha.

1

Jag är inte människa längre. Är jag det?

3

Du är undantaget, det nakna livet. Du är ingen människa.

1

Jag har min röst.

2

Jag ska tala för dig. Med din röst. Jag har din röst, jag talar med din röst.

3

Du ska regleras. Din röst.

2

Jag är det reglerade livet. Jag gömmer mig. Jag har din röst. Hör du att jag talar med din röst. För dig. I din sak`

1

Nej vänta.

3

Nej vänta jag. Nej. Nej nej.

1

Jag är rädd.

2

Jag är inte rädd. Jag är på resa. Jag har din röst. Jag talar för dig. I din sak.

3

Du är rädd.

2

Jag är inte rädd. Jag är på resa. Jag vet jag ska dö. Jag är rädd.

3

Du är undantaget.

1

Du är. Jag vet inte.

2

Du är undantaget du är det som inte kan inkluderas i den helhet av vilket det är en del, du inte kan vara en del av den helhet där det redan inkluderats.

3

Du är undantagen skiljelinjen det som bestämmer vad som är tillåtet inte tillåtet går genom dig, går genom dig, genom din kropp, din egen kropp, den som inte ryms här, den som inte inkluderats.

1

Du är rädd du ska snart dö, jag vet det, du vet det, att döden elden väntar att du inte lämnar döden utan reser rakt mot den, att du ska ska stiga in i döden.

3

Du har inget kvar.

2

Du är ingen.

1

Du har inga rättigheter. Rätten att ha rättigheter är ingen rättighet, det är ett privilegium.

2

Vänd tillbaka. Du finns inget här

3

Du har inget.

2

Du är ingen.

1

Men jag har min röst. Jag kan tala. Orden är mina.

2

Den har tagits ifrån dig. Din röst är min. orden är mina. Jag tolkar orden.

1

Orden är mina.

3

Texten är min. Erfarenheterna är mina.

2

Dom har tagits ifrån dig. Rösten är min. Orden är mina.

3

Nej. Min röst har jag kvar. Den är min. Orden är mina. Erfarenheterna är mina. Det jag sett är vad jag sett. Det jag upplevt mina upplevelser. Min röst är min och så här låter den. Den befinner sig i samma kropp som mig, i samma rum som mig. Dom undantagna har ett kvar: en röst att tala med att sjunga med:

VIII.

Det finns inget kvar längre

Brinnande stad minnen

Vad finns kvar?

Vad finns kvar?

Ska jag tåga?

Återvända till ruiner

Nej, jag kan inte tåga

inte vara tyst

inte finna mig

Tystnaden är inte bättre än ord

Min kropp borde kastas på marken

Och sörja stumt

Nej, jag kan inte tåga

inte vara tyst

inte finna mig

Bränderna rasar ännu i mig

Res dig

Du unga flicka

Räta din knäckta nacke

Gör inte motstånd

Göm dig inte

Var inte rädd gå

Ödet släpar iväg dig, gå

Låt dig föras bort, gå

IX.

Kör

Gör inte motstånd, gå.

2

Du måste bli som mig oss. Du måste likna mig, se ut som mig vara mig, allt mig.

1

Det kan jag. Det ska jag. Det ska jag, jag ska gå.

Kör

Gå, följ din väg gå.

3

Du måste tala på ett språk som jag förstår. Du måste tala med en röst som jag förstår.

2

Det kan jag. Det ska jag. Det ska jag, jag ska gå.

Kör

Lyssna på din egen röst, gå.

1

Du måste glömma. Du kan inte ha minnen som inte är mina, bara minnen som är mina.

3

Det kan jag. Det ska jag. Det ska jag, jag ska gå.

Kör

Ställ dig upp, lyssna, gå.

2

Allting. Du måste glömma allting. Du kan inte ha erfarenheterna som inte är mina.

1

Det kan jag. Det ska jag. Det ska jag, jag ska gå.

Kör

Gå din egen väg. Din röst, gå

1

Du måste ge upp dig själv. Du ska vara en människa av kött och blod, bara som mig

3

Det kan jag. Det ska jag. Det ska jag, jag ska gå.

Kör

Ge inte upp dig själv, gå.

1

Det ska jag inte heller.

3

Det ska jag också.

--- - *Blir textur*

Kör

Fortsätt framåt,
Vänd inte tillbaka
se inte tillbaka, gå

1

(samtidigt) Du måste vara en människa som mig, med en kropp som min, med erfarenheter som mina, med en röst som min, med ett språk som mitt. Du måste vara mig, du måste vara mig, se ut som mig, ha mina erfarenheter, tala mitt språk ha min röst, tala med min röst, tala med mina bokstäver, med mina vokaler, med mina konsonanter med mitt innehåll, med min blick, med mitt sätt att förstå världen.

3

(samtidigt) Det kan jag också.

2

(samtidigt) Det ska jag inte heller. Det ska jag.

3

(Samtidigt) Det kan jag. Det ska jag. Jag kan bli allt det. Jag kan ändra på mig. Jag vet jag ska dö. Det gör ingenting. Jag kan inte resa tillbaka.

2

Det ska jag inte heller. Det ska jag.

3

Det kan jag också. Jag kan ändras. Bara jag undkommer döden, bara jag kan fly från döden.

X.

Kör

Nej, vänta.

1

Du får inte.

Kör

Du.

2

Du måste.

Kör

Vänta. Nej, vänta

2

Dom väntar på dig.

Kör

Nej, Vänta. Vänta.

3

Var? Jag ser ingenting.

Kör

Vänd om.

2

Där.

3

Jag ser ingenting.

Kör

Nej vänta. Gå tillbaka.

2

Du får inte.

3

Var?

Kör

Vänd om.

1

Papper.

Kör

Gå tillbaka.

3

Ursäkta. Jag ska inte.

2

Får jag se?

3

Förlåt. Jag förstår inte

Kör

Nej.

2

Får jag se.

3

Papper.

Kör

Nej, vänta. Nej. Vänta.

1

Vi måste se dom.

2

Du kommer inte in.

3

Jag kan inte stanna. Om jag stannar kommer jag dö.

Kör

Gränslandet

2

Vi vill se dina papper.

Kör

Gränslandet. Gränslandet. Andet.

2

Du måste ha papper.

1

Har du inga papper?

Kör

Gränsandet. Gränsandet Landet.

2

Har du inte det?

1

Några papper.

3

Jag har dom här.

Kör

Papper. Papper.

1

Pappren. Pappren papperen.

2

Har du inga papper? Har du inga papper. Papper.

Kör

Gör världen rimlig. Papperen. Papper.

3

Jag har dom här.

2

Det där är inte

Kör

Papperen. P p p p p papper.

3

Jag vet jag kommer dö jag vet det.

2

Papperen.

1

Du kan inte komma hit utan.

Kör

Papperen. Gör rädslan rimlig. Papperen.

3

Jag kan inte åka tillbaka. Jag vet det. Jag vet det. Jag vet det. Jag vet det. Jag vet det. Jag kan inte det. Åka tillbaka. Jag kommer dö om jag åker tillbaka. Jag vet det. Jag vet det. Jag vet det.

Kör

Rädslan. Rädslorna.

2

Vem?

Kör

Rösten.

1

Nej, det är ju skillnad det är inte samma sak. Det är inte samma, att säga att det är samma är inte sant och folk man förstår ju det, även om dom inte säger det, om man säger motsatsen, så förstår man ju det.

Kör

Rösterna. Rösterna.

2

Allting ska brinna. Allting brinner.

Kör

Nej.

1

Jag vill bara inte mina barn ska, man vill inte det ska bli som, jag menar bara, som inte som här menar jag bara.

Kör

Rösterna. Rösterna.

2

Allting ska brinna. Allting brinner. Det är sommar och allt brinner.

1

Jag vill inte, jag menar att det måste vara ett val som jag också, det kan ju inte vara upp till, jag bor ju här.

2

Jag är inte lika, det är inte jag är inte lika, det är ju skillnad, det är ju skillnad. Allting ska brinna. Allting brinner. Det är sommar och allt brinner. Allting ska brinna. Allting brinner. Det är sommar och allt brinner.

3

Jag är inte rädd och jag är inte rädd men jag är rädd och jag vet jag ska dö och jag hade fel som trodde jag lämnat döden bakom mig och jag är rädd jag ljugit och att jag inte sagt sanningen att jag försökt ta mig hit utan

1

Växa upp i ett land som inte är deras. Som inte är deras som någon annan bor i jag menar bara det är inte är samma sak.

Kör

Elden.

2

Hela den upprymda känslan av att äntligen bli av med all skit, skiten som sitter där inne innanför stängslan som håller sig undan sitter på sina rum.

Kör

Eldarna.

Kör

Eldarna. Eldarna. Skriken. Rösterna. Skär genom gryningen. Skriken. Skriken. Skriken. Ilskan. Berusningen. Aggressiviteten. Bensinen. Tändarna. Hela den upprymda känslan av att äntligen bli av med all skit, skiten som sitter där inne innanför stängslan som håller sig undan sitter på sina rum.

X1

Video och EAM

I sätter sig i den andra videomiljön. Videofilmen visar stängsel, tomma gator. Ett kallt stadslandskap. En bild av det emotionellt kalla land som vi nu befinner oss i.

EAM bryter av kraftigt mot stämningen.

Del 3

XII:1

1

Och nånstans sitter jag. Och röker min cigarett. Och väntar på döden. Och jag har klamrat mig tätt intill jorden och livet i det här rummet. Och jag röker min cigarett. Och det är ett annat land och det är andra röster, och min röst kan bara säga dom här orden.

XII:2

3

Och nånstans sitter jag och väntar instängd i det varma rummet och snart ska eldarna tändas och snart brinner husen och jag kommer är ensam och hoppas att ingen ska se mig i skenet av eldarna som snart ska brinna och lågorna husen som brinner brinner brinner brinner i det trånga rummet.

XII:3

2

Och nånstans sitter jag ensam och röker min cigarett i det fuktiga rummet och allting ska brinna och jag är instängd här och jag vet att döden väntar mig. Och allt väntar och jag röker min cigarett och glöden syns mot svärtan himlen den brutala aggressiviteten och skriker och ropen och berusningen utanför och jag är inte rädd och jag är inte rädd men jag är rädd och jag vet att jag inte ska dö att jag på något vis kommer klara mig.

XII:4

1

Och nånstans sitter jag och rädslan och det smutsiga rummet den instängda stillastående luften som och allting ska brinna och mitt nya hem där jag stängts in ska brinna och hatet ska brinna och berusningen ska brinna och ropen ska brinna och skriken ska brinna och mitt land har redan brunnit och jag kan aldrig återvända så jag är fast mellan två eldar som båda brinner liksom jag ska brinna och ingen talar längre om mig för min röst har tystnat och ingen talar längre för mig och jag röker en cigarett och hoppas att inte ska hitta mig och att jag ska få röka min cigarett utan att nån frågar efter mitt namn och mitt hem och jag vet att det här inte kommer att vara det sista hem som är mitt för jag kommer att leva även när natten når sitt slut.

XII:5

2

Och nånstans sitter jag och ingen frågar vad jag heter och var jag kommer ifrån och var jag kommer ifrån och om jag kommer nånstans ifrån och om min existens är verklig, och jag verkligen finns eftersom jag inte har ett namn och ett land utan bara har undantagen är undantaget och jag ber att jag ska leva när morgon kommer med en röst som inte längre är hörbar lågorna,

XII:6

3

Och nånstans sitter jag och vet att det finns en sanning nånstans och det finns en sanning och sanningen är att vi alla pratar om mitt ansvar och mina skyldigheter men ingen talar om mina behov och om vilka förhållanden jag kommer ifrån så sanningen är ingen sanning och det vi inte vågar tala om talar vi om och Europa visar sin fascism och jag vet att döden är här och att fascismen är på gatorna och att min röst inte längre är en röst och att jag inte ens är ett vittne till min egen död utan bara ska finnas i lågorna och jag är rädd och jag försöker säga nåt men min röst är inte min egen längre, den ägs inte av mig utan av dom som skriver om mig och dom som utsäger min historia och jag vet att jag kommer att dö att det är här döden är.

XII:7

1

Och nånstans sitter jag i intolerans och städerna brinner och förvaren brinner och dom små barnen kastar stenar på mig och skriker efter mig allt rör sig allt längre bort från sin värdighet och det gör även jag när jag brinner när förvaret brinner och allt är mörkt i den flammande himlen och Växjö brinner allting brinner och även jag brinner även jag finns i lågorna och jag är rädd och jag försöker utsäga ord men det finns inga ord det finns bara lågor eld lågor brinnande förläggningar glöden svärtan och jag brinner tillsammans med dom andra jag brinner vi brinner alla Växjö.

Kör

Gör världen rimlig

Göra orden rimliga

Göra natten rimlig

Göra vokalerna rimliga

Göra blodet rimligt

Göra våldet rimligt

Göra smärtan rimlig

Göra väntan rimlig

Göra flykten rimlig

Göra elden rimlig

Göra konsonanterna rimliga

Kn. Ns. N. Tr. Kn. Ns. N. Tr. Kn. Ns. N. Tr. Kn. Ns. N. Tr

XIII

Brinn

Brinn

Bränna

Låga.

Lätta låga.

Låga.

Levande.

Levande.

Mot den mörka himlen, mörkret.

Elden

Eldarna

Stenar lågorna

Brinnandet lågorna

Elden lågorna

Hjärtat lågorna

Berusning lågorna

Rädslan lågorna.

Hatet lågorna

Hatet hatet

Rädslan hatet.

5-7

Har du bensinen? Tändarna?

Var är dom?

Där borta, dom sitter där.

Del 4. Epilog

XIV

1

Tala i mitt ställe. Sjung i mitt ställe. Res i mitt ställe. Minns i mitt ställe. Älska i mitt ställe. Tänd eldarna i mitt namn. Kasta stenen i mitt namn. Kasta stenen i stenens namn. Kasta stenens i eldens namn. Kasta stenen i raseriets namn. Rasa i mitt namn. Knyt näven i mitt ställe. Knyt näven i eldens namn i mitt namn i raseriets namn. Lyft den knutna näven i mitt ställe. Lyft den knutna näven. I stenens ställe. I dom dödas ställe. Råta din knäckta nacke. Gör motstånd. Peka på orättvisan. Benäm n orättvisan. Tala med min röst. Tala med stenens röst med eldens röst med raseriets röst. Peka på våldet. Benäm n våldet. Tala med min röst. Låt orden uttalas med min röst. Beskriv ilskan. Beskriv vanmakten. Beskriv strukturen. Tala med min röst. Arkivera min röst för nästa generation. Sluta bokföra kropparna. Sluta räkna. Släpp in dem. Skriv tillbaka människan i det mänskliga.

/ Ridå